

Dysleksja

- krótko o problemie

Dysleksja to (ogólnie) specyficzne trudności
w uczeniu się.

Dyslektycy to osoby, które posiadają trudności z:

- czytaniem ze zrozumieniem
- ładnym, czytelnym pismem
- poprawną pisownią.

Dzieci, które posiadają opinię psychologiczno-pedagogiczną stwierdzającą symptomy dyslektyczne lub mają orzeczoną dysleksję korzystają z pomocy w szkole. Pomoc taka przysługuje także uczniom, którzy takiej opinii nie posiadają, a wykazują specyficzne trudności w uczeniu się.

Pomoc ta odbywa się na każdym przedmiocie i zajęciach korekcyjno-kompensacyjnych.

Przykłady typowych trudności w nauce w poszczególnych przedmiotach.

JĘZYK POLSKI

Objawy:

- wolne tempo pisania i czytania;
- trudności ze zrozumieniem i zapamiętaniem czytanego tekstu;
- niekształtne, nieczytelne pismo;
- trudności z uczeniem się tekstów na pamięć;
- nieprawidłowa pisownia (błędy ortograficzne mimo znajomości zasad pisowni);
- trudności z organizacją tekstu;
- błędy gramatyczne.

JĘZYKI OBCE

Objawy:

- trudności z wymawianiem i zapamiętywaniem słów;
- nieprawidłowa wymowa;
- trudności z rozumieniem i zapamiętywaniem tekstu mówionego lub nagranego na taśmę;
- trudności z zapisem wyrazów, które mają obraz graficzny odrębny od obrazu słyszanego;
- kłopoty i trudności z zapisem wyrazów w wypadku rosnącej liczby liter i głosek;
- problemy z zapamiętaniem zupełnie nowego kształtu litery;
- kłopoty ze składnią;
- trudności z czytaniem i zapisem wyrazów w poprawnej formie gramatycznej.

HISTORIA

Objawy:

- trudności z zapamiętaniem nazw, nazwisk, dat i chronologii;
- problemy z analizowaniem i czytaniem map i wykresów;
- utrudnione czytanie tekstów źródłowych, szczególnie napisanych nietypową czcionką;
- trudności ze zrozumieniem dłuższego tekstu.

MATEMATYKA

Objawy:

- błędne zapisywanie i odczytywanie liczb wielocyfrowych;
 - przestawianie cyfr;
 - trudności z liczeniem w pamięci;
 - niemożność opanowania tabliczki mnożenia;
 - problemy z rysowaniem wykresów, rzutów figur;
 - trudności w posługiwaniu się schematami, wykresami, diagramami;
 - problemy z zapisem liczb dziesiętnych;
 - trudności z zapamiętywaniem definicji matematycznych;
 - chaotyczny zapis działań;
 - błędy w przepisywaniu;
 - problemy z rozwiązywaniem zadań tekstowych z powodu słabego rozumienia czytanych treści;
 - mylenie indeksów dolnych i górnych;
 - trudności w obliczaniu objętości i powierzchni brył i figur złożonych;
 - trudności w obliczaniu dłuższych równań i układów równań, pomyłki w zapisie obliczeń;
- pomijanie części działania, mylenie linijek, opuszczanie danego składnika; *błędy w prostych operacjach rachunkowych;
- mylenie znaków poszczególnych działań matematycznych.

FIZYKA

Objawy:

- trudności z zapamiętywaniem definicji;
- trudności z zapamiętywaniem wzorów i ich przekształcaniem;
- kłopoty z rozwiązywaniu zadań z treścią.

Plastyka, muzyka, wf:

- problemy z rytmem, melodią
- niechęć do rysowania i wykonywania prac manualnych
- brak koordynacji- wzrokowo-ruchowej
- brak orientacji w przestrzeni, na kartce papieru, itd.

Uczeń ma obowiązek

1. Uczestniczyć w terapii pedagogicznej (zajęciach korekcyjno-kompensacyjnych), jeśli na takie zajęcia został zapisany.
2. Być odpowiedzialnym za własne postępy w terapii oraz w nauce na poszczególnych przedmiotach szkolnych.
3. Systematycznie pracować w domu pod kierunkiem rodziców.
4. Informować o własnych sukcesach i problemach.
5. Zgłaszać dłuższą nieobecność na zajęciach terapii w celu ukierunkowania pracy samokształceniowej w domu.

Rodzic ma obowiązek

1. Udać się z dzieckiem do poradni psychologiczno-pedagogicznej na wniosek nauczyciela.
2. Umożliwić dziecku skorzystanie z pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów z dysleksją, jaką oferuje szkoła.
3. Zrozumieć problem dziecka, a następnie zadbać o zorganizowanie specjalistycznej pomocy.
4. Czuć się współodpowiedzialnym za realizację zaleceń zawartych w opinii psychologiczno-pedagogicznej, między innymi przez koordynowanie pracy samokształceniowej w domu.
5. Współpracować ze szkołą w zakresie udzielania skutecznej pomocy dziecku (przychodzić na spotkania szkoleniowe, na konsultacje z terapeutą i nauczycielami różnych przedmiotów)

6. Wskazywać mocne strony dziecka (uzdolnienia, zainteresowania) w celu wypracowania przez terapeutę i nauczycieli optymalnego programu działań pomocowych.
7. Udzielać dziecku systematycznego wsparcia w codziennej pracy według wskazówek terapeuty.
8. Informować o zmianach zaobserwowanych w zachowaniu dziecka, jego trudnościach oraz postępach.

Nauczyciele wszystkich przedmiotów dostosowują formy i metody pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Dysleksję można pokonać lub przynajmniej zminimalizować jej skutki poprzez:

- pracę nad trudnościami w domu (pisanie dyktand, pisanie tekstów ze słuchu, ćwiczenia ortograficzne, czytanie, „słowniczek trudnych wyrazów”) itp.
- pomoc ze strony nauczycieli
- systematyczne uczestnictwo w zajęciach korekcyjno-kompensacyjnych
- współpracę rodzica i ucznia ze szkołą
- pomoc poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Dysleksja to nie choroba! Jej przyczyny nie są do końca zbadane.

Dzieci ze specyficznymi trudnościami w nauce bardzo często należą do grupy osób z ponadprzeciętną inteligencją,,,,,co... niestety nie zwalnia ich z pracy nad własnymi słabościami.

Zaniedbania, brak pracy samokształceniowej oraz niekorzystanie z terapii dysleksji przez dziecko w szkole prowadzą do trudności w nauce wszystkich przedmiotów w ciągu całego okresu edukacji. Mają również niekorzystny wpływ na jego funkcjonowanie w życiu dorosłym.

Formą pomocy szkolnej dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi są m.in. **zajęcia korekcyjno-kompensacyjne** prowadzone przez terapeutę pedagogicznego.

W trakcie zajęć uczniowie:

- stymulują obupółkulową pracę mózgu, kształtują lateralizację (stronność ciała)
- ćwiczą zaburzone funkcje percepcyjne: wzrokowe, słuchowe i ruchowe i koordynację między nimi
- pracują nad doskonaleniem efektywności pracy ręki piszącej: ładną grafiką pisma, rysunku
- doskonalą: pamięć (wzrokowa, słuchowa, czuciowa, ruchowa), myślenie (logiczne, przyczynowo-skutkowe, abstrakcyjne, linearne), koncentrację uwagi i mowę, wyobraźnię, orientację przestrzenną
- uczą się zasad ortografii i poprawnego ich stosowania w piśmie
- czytają, streszczają teksty; opowiadają, wzbogacając zasoby własnego słownika.

Podsumowując: zajęcia kor.- kompensacyjne: **korygują i stymulują do prawidłowego rozwoju (poprzez kompensację) zaburzone funkcje umysłu, niezbędne do efektywnego uczenia się wszystkich przedmiotów.**

Pamiętajcie:

„Dysleksja to nie lenistwo; lenistwo to nie dysleksja”; jednak lenistwo, przy dysleksji, powoduje pogłębianie problemów w uczeniu się oraz w czynnościach życia codziennego.

